

X. Persoane cu dizabilitati

In istoria post-decembrista a Romaniei, problema persoanelor cu dizabilitati a fost considerata o prioritate pentru administratia publica numai dupa anul 2000.

Astfel Bucurestiul, capitala europeana, a recunoscut in cele din urma ca trebuie sa acorde macar sansa de a se putea deplasa singure persoanelor imobilizate in scaune cu rotile. În toamna anului 2001 a fost demarata cea mai ampla actiune de coborare a trotuarelor la nivelul carosabilului in dreptul trecerilor de pietoni. Mai mult s-a impus ca toate reparatiile sau modernizarile ulterioare sa respecte aceasta cerinta, nu numai pe bulevardele si strazile principale, ci si pe cele secundare, inclusiv pe aleile dintre blocuri. Astfel in perioada 2001 – 2003 s-au realizat 3660 de locatii, urmand ca in anul 2004 sa fie realizate 670 de locatii la strazile la care se vor finaliza lucrarile de reabilitare din programul BEI. In anii 2002 si 2003 cu ocazia modernizarii linilor de tramvai 41 si 32 toate peronoanele statiilor (52) au fost amenajate corespunzator.

O alta masura importanta in aceasta directie, a fost si cea prin care s-a impus tuturor institutiilor administratiei publice locale bucurestene sa amenajeze la intrare rampe speciale de acces pentru persoanele care se deplaseaza in scaune cu rotile.

Mai mult chiar, a fost pus in circulatie, experimental, un troleibuz, urmand ca in viitor toate achizitiile publice de autobuze sa fie prevazute cu podea joasa si dispozitive de acces a persoanelor cu dizabilitati. Anual au fost organizate intalniri de lucru cu organizatii neguvernamentale din toate domeniile de activitate, la care permanent au participat si reprezentantii asociatiilor persoanelor cu dizabilitati. Rolul acestor intalniri a fost acela de a armoniza activitatea municipalitatii cu necesitatile reale ale cetatenilor si trebuie remarcat faptul ca, spre deosebire de marea majoritate a organizatiilor neguvernamentale care nu au avut niciodata o atitudine constructiva, cele ale persoanelor cu mobilitate redusa au fost totdeauna un partener agreabil de discutie.

Tot dupa anul 2000 a fost demarata si o vasta activitate de educatie eco-civica in gradinitile, scolile si liceele bucurestene. Aceasta activitate nu a ocolit scolile speciale, ci chiar le-a vizat pe cele mai multe dintre ele, reusind ca pe langa activitatea educativa in sine sa sprijine si multe alte actiuni de reparatii, amenajari, reabilitari etc.

Este un bun inceput si bineinteles ca lucrrurile nu se vor opri aici. Este insa la fel de adevarat ca in acest domeniu nu poti spune niciodata ca problema a fost rezolvata si ca nu mai este nimic de facut. Municipalitatea isi propune ca in continuare sa acorde importanta deosebita acestei probleme. Avem in vedere spre exemplu, amenajarea unor locuri speciale de joaca pentru copii cu dizabilitati, la standarde europene de siguranta si calitate, astfel incat si acesti copii sa poata beneficia de aceleasi conditii de joaca si recreere in parcurile bucurestene, alaturi de ceilalti copii.

Ramane insa in prim plan problema fondurilor care pot fi alocate pentru asemenea activitati. De aceea, probabil ca cea mai importanta provocare este aceea de a reusi sa implicam alaturi de noi intr-o masura mult mai mare societatea civila, mass-media si mediul de afaceri, pentru ca impreuna sa putem avea rezultate si mai bune in acest domeniu.